

PERISKOP

● Na Nizozemskem, v provinci Geirland, se je pred desetimi dnevi v okviru slovenske trgovinske misije predstavila **Občina Grosuplje**. V Arnheimu so primerjali delovanje občin, vodja province je predstavil njihovo agencijo za kapitalizacijo, Rudolf Rome pa je tam srečal tudi industrijca Hutterja, potomca dobro znane predvojne mariborske družine, in ga povabil na obisk v Grosuplje.

● **Župnijski urad Šmarje-Sap** namerava izdati knjigo o zgodovini župnije Šmarje in njenih prebivalcih. Zbrali so 350 strani gradiva in se s predračunom obrnili na občinski izvršni svet, ki zdaj tuhta, kje naj v prazni blagajni najde še ta denar. Zaveda se, da bi bila knjiga dragocena pridobitev, saj govori o zgodovini župnije, posameznih cerkva in njenih znamenitostih, o freskah, farnih matrikah, o nekdanjih in sedanjih koreninah, o gasilcih, vodovodu, izkopanih Magdalenske gore in še marsičem, ker so v šmarjsko župnijo nekoč spadale tudi župnije Sostro, Lipoglav, Polica, Žalna, Kopanj, Šentjurij pri Grosuplju, medtem ko je Grosuplje samostojna župnija šele 26 let.

● Čeprav Grosupeljčani svoj zakonski »da« rajši izrekajo v Ljubljani kot doma, je **poroka** v naši občini lahko prav razburljiva reč: Šmarci so imeli novembra priložnost videti zlato poroko, v Grosuplju pa je mladi par prišel – pred zaklenjena vrata poročne sobe, za katera ni bilo mogoče najti ključa. No, pa se je vse srečno končalo in to tako hitro, da si noben od bodočih zakoncev ni utegnil premisliti! Naj tudi onadva dočakata zlato poroko!

● **Župan Rudolf Rome** se je 16. in 23. novembra srečal s tako imenovanimi **talentiranimi dijaki in študenti**, ki jih je v naši občini kar nekaj deset. Pogovarjali so se o občinski razvojni strategiji, ki mora zagotavljati ohranjanje urejenega prostora, čim večji profit v gospodarstvu in čim višjo kakovost življenja. Januarja naj bi se že dogovorili o oblikah sodelovanja in posameznih nalogah, nekateri pa se bodo vključili tudi v delo občinskih komisij.

● **Grosupeljski obrtniki** niso bili nič navdušeni, ko se je v skupščini pojavil predlog za bolj sproščen odlok o »popoldanskih« obrteh. »Podjetja se še niso znebila tistih, ki dopoldne v službi delajo malo, popoldne za svoj žep pa veliko.« je opomnil **Jože Intihar**. »Liberalizacija sedanjega odloka bi bila primerna, če bi imeli evropske manire!« Tako pa menda »popoldancev« še danes nimamo pod kontrolo, čeprav morajo imeti za opravljanje obrti tudi soglasje podjetja, v katerem so zaposleni, če popoldne opravljajo isto dejavnost.

● Čeprav je predsednik **IS Franc Ahlin** na enem svojih zmajarskih poletov nad Grosupljem znenada odkril **šušmarja**, ki se natihoča že dolgo občin pred nosom ukvarja z (neprijavljeno ali premalo prijavljeno?) obrtjo, pa je bil le za to, da liberaliziramo izdajo obrtnih dovoljenj na področju obrti, ki so bila doslej omejena. »Ne bojmo se ljudi, ki so pripravljene delati!« je njegova deviza.

● **Poslanec DPZ Urbančič** je demonstrativno zapustil zadnjo sejo občinske skupščine, ker je bila v program prireditev ob občinskem prazniku vključena tudi svečana akademija ob 50-letnici ustanovitve Grosupeljske in Stiške čete. »Nič nimam proti proslavi 50-letnice upora proti okupatorju,« je zatrdil Urbančič, ogorčen pa je bil, da bi proslavljali ustanovitev čet, od katerih je stiška ubila njegovo sestro Marijo ter se kasneje še norčevala iz staršev, kriva pa naj bi bila tudi za izginotje Franca Hrena in dveh njegovih sinov, od katerih je bil eden še mladoten; po Urbančičevih besedah še do danes nihče ne ve, kje je njihov grob.

● **Objava občinskega izvršnega sveta**, da se je pripravljen pogovarjati o več različnih **koncesijah** na področju **komunalnih dejavnosti** (na primer dimnikarstvo, vzdrževanje cest in parkov, toplotna ipd.) je spodbudila več kot 30 ponudnikov, da so vložili prijave in tako zamajali monopol Komunalnega podjetja. Is še ni odločil, komu in za katero dejavnost bo koncesije tudi dokončno podelil.

● Po izidu razpisa za **najem nezazidanih parcel** v novembrski Naši skupnosti so se nekateri, ki se imajo več časa podrobno ukvarjati s primerjavo števil, glasno vprašali, kako je mogoče, da je bila najemnina za 45 kvadratnih metrov zemljišča za postavitev montažnega kioska (za 5 let) 12.400 DEM, kar 68 kvadratov veliko stanovanje na skoraj isti lokaciji komaj 10.000 DEM, gradbena parcela 565 kvadratov pa 40.000 DEM. Primerjavi na rob: kljub temu niso dobili najemnika niti za eno od 7 parcel, ki so jih ponujali v najem.

● Ne prejšnja ne sedanja vlada nista imeli posluha za delo **Društva prijateljev mladine** v Grosuplju, je počitala dosedanja predsedica tega društva **Marta Dobrovoljčeva**, ko je 13. novembra na skupščini izjavila, da je društvo »brez fیکا« in da tako ne more več delati – torej ga ukinimo. Dobila je zagotovilo predsednika IS, da na »otroško« uho ne misli biti gluha. Pa tudi sicer se je vlada vsaj za občinski praznik potrudila, da so imeli od njega čim več otroci: ure pravljic v vseh knjižnicah, dva koncerta Romanke Kranjčan, obisk Motvoza in platna in likovne razstave in otvoritev nove knjižnice na Krki, kjer je veliko otroških knjig.

Kako me je sram vojne!

Sovražim, kar bil sem zares spoštovan!
Še več, okraden sem ljubezni, vere!
Pustili ste le stud temne zamere
generalu, ki je narod opljuval.

Veste, da vas je taisti narod dal?!
Da hodite po prsih, glavi, hčere
lastne krvi, potomke slavne ére,
boja stoletij, ki drob nam je kljuval?!

Vas ni sram, da svojo bijete setev?!
Naš skupni kruh pomaknete v skupno kri!
Ne vidite h komu, kam vse to drvi?

Kruti general, otroke prej požri!
Žgi, predno bo vesoljne smrti žetev!
Na pogreb me ne bo, sem v Pekel zlétel!

KAREL PUŠ

NAŠA ANKETA

Katere tri stvari najbolj pogrešate v Grosuplju?

Veliko novega se dogaja v Grosuplju, kljub temu pa še niso izpolnjene želje vseh tukajšnjih prebivalcev. In kakšne so te želje? Preberete si lahko nekaj izjav, ki so jih dali Grosupeljčani, ko sem jih spraševala po treh stvareh, ki jih v Grosuplju najbolj pogrešajo.

Ivanka H.: Pogrešam urejene zelenice in parke, gledališče pa tudi čitalnico in galerijo.

Nina K.: Normalno postajo za avtobus, mlečno restavracijo, saj človek ne more iti nikamor, ker so povsod sami pijanci, in prostor, kjer bi se lahko zbirali mladi.

Tina F.: Full dober lokal, boljše avtobusno postajo, fin diskač.

Eva: Mamico, če sem sama, cel kup nakita in filme o mesojedkah.

Neža K.: Urarja, steklarja, lepšo postajo.

Lojzka C.: Marsikaj pogrešam v naši občini, predvsem pa prostor za stalne razstave domačih in tujih avtorjev, pedikuro v središču mesta in ogromno trgovino, kjer bi prodajali vse od stekla, prtov...

Simona U.: Joooj, sto stvari! Kultivirane ljudi, neokužene z malomeščansko gnilobo in meglo, ki je je v Grosuplju čedalje več, kotiček v centru, kamor bi lahko šla s prijatelji in več krajevne dinamike.

Helena J.: V Grosuplju bi bilo lahko več industrije, boljše ceste do ostalih krajev in

bolj urejeno avtobusno postajo.

Roman V.: Avtobusno postajo, vredno spodobnega človeka, kulturni hram, moti pa me tudi to, ker je Grosuplje za večino le spalno naselje, nihče noče tukaj ničesar narediti, vsak vlaga svojo energijo le v stvari, ki jih opravlja v Ljubljani.

Janez N.: Mladinski klub, kino in kakšen kasnejši avtobus, recimo okoli dveh zjutraj.

Gregor A.: Mladinski klub, pa ne vem še kaj. Ja, teniško dvorano in malo več življenja.

Franc Ahlin, predsednik izvršnega sveta: Galerijo, šport-

ni center in boljše ureditev centra mesta.

Lojzka Baranašič, ravnateljica knjižnice: Večjo čitalnico, galerijo in urejen park.

Andrej Cevc, ZŠO Grosuplje: Športni center, semaforizacija križišč predvsem v okolici šole in urejenost centra mesta.

Andrej Ambrožič, delegat DPZ skupščine občine Grosuplje: Potrebovali bi več pločnikov, predvsem zaradi solarjev, športni center z zunanjimi površinami, namenjenimi rekreaciji, pa tudi center mesta bi bilo treba urediti.

ANA KRIZNAR

CENIK OGLASOV V NAŠI SKUPNOSTI

1 cm v stolpcu	6 točk
1/1 (celostranski)	1.100 točk
1/1 zadnja stran	1.250 točk
1/2 (pol strani)	630 točk
1/4 (četrt strani)	360 točk
1 T = 32 SLT	

Točka ta mesec še po 32 SLT! »Naša skupnost« izide pred prazniki, 20. decembra! Vsi, ki želite voščiti svojim poslovnim partnerjem in odjemalcem in jih z oglasom spomniti na svoje delo ali jim ponuditi prednovoletne ugodnosti, lahko oglaš naročite po tel. 771-327 najpozneje do 15. 12. Brali ga bodo v 10 tisoč gospodinjstvih!

Srečanje ostarelih v Št-Juriju

Da bi bilo breme let čim lažje, smo v KS Št. Jurij v nedeljo, 20. 10. 91 popoldne, organizirali shod za ostarele in bolne krajane.

Program se je pričel v farni cerkvi v Št. Juriju z nastopom mladinske skupine s priložnostnimi recitali. V imenu KS je zbranim zaželel dobrodošlico, ostarele pa ohrabil predsednik sveta KS g. **Miha Kadunc**. Kulturni program je zaključila skupina veroukarjev iz prvega razreda, ki je zelo sproščeno in ritmično zapela dve pesmi.

Mašna daritev, ki jo je opravil g. **Vinko Prestor**, je izzvenela v misli, da je tudi jesen življenja lepa, če človek čuti, da so ob njem ljudje, katerim je posvetil svoja najboljša leta. Da je ta misel to nedeljo resnično prišla do pravega izraza, je dokazala pestra starostna struktura udeležencev shoda.

Vodstvo OŠ se je velikodušno odzvalo pobudi, da se starejši udeleženci shoda zberejo v prostorih OŠ na družabnem zaključku. Tu so jim prizadevne gospodinje iz KS pripravile bogato postrežbo s pecivom, domači župnik g. **Anton Hostnik** pa jih je počastil s pijačo. Najstarejša udeleženka srečanja je štela 93 let, najstarejši med možmi pa je štel 86 let. Oba naša najstarejša krajana sta bila obdarovana. Da pa bi bilo vzdušje čim bolj veselo, se je petju pridružila tudi harmonika, ki je zabavala ljudi tja do večernih ur.

Srečanje so s svojo udeležbo obogatili tudi gostje dr. **Janez Mervič**, g. **kanonik Vinko Prestor**, g. **Franc Novak**, župnik iz Grosuplja in naš poštredni organizator profesor **Davorin Žitnik**.

Ob slovesu je bila želja večine udeležencev, da srečanje postane tradicionalno, vendar v poletnem času.

JANEZ KOZLEVČAR

ZASEBNA GLASBENA AGENCIJA

Ni ocen, učenje je prijetno, nevsiljivo

V Stični že nekaj časa deluje zasebna glasbena agencija, ki vzgaja mlade glasbenike in ansamble, organizira razne prireditve in se ukvarja še z nekaterimi drugimi dejavnostmi, na primer ozvočevanjem. Glasbena agencija je vzgojila nekaj osnovnošolskih skupin, ki so se na glasbenih tekmovanjih že lepo izkazale in so sodelovale celo v nekaterih TV oddajah. Ponos Glasbene agencije je predvsem ansambel **TUMBA**. Za njim je že več kot 50 nastopov po Sloveniji. Svoj največji

uspeh je ansambel **Tumba** dosegel na letošnjem tekmovanju mladih ansamblov v Radljah ob Dravi, saj je bil drugi. O Glasbeni agenciji in njeni dejavnosti smo se pogovarjali z **Davidom Mrvarjem**, ki jo je ustanovil.

Od kod, David, tvoja zamisel? Predvsem iz mojega veselja do dela z otroki in seveda do glasbe. To dvoje sem poskušal združiti v eno. Tako sem že pred leti pomagal nekaterim mladim pri spoznanju glasbe. Zaradi slabih razmer pri prejš-

njem delodajalcu sem se odločil, da odprem lastno glasbeno agencijo, saj so danes mnogo boljše časi za ustanavljanje zasebnih podjetij. V takšni agenciji bi lahko mladi spoznali, kakšen je svet glasbe, lahko bi uresničili svojo skrito željo, saj vsi vemo, koliko otrok se želi ukvarjati z glasbo, postati pevec, instrumentalist...

Ali je način dela z učenci podoben klasični glasbeni šoli?

Oba načina imata le malo skupnih točk. Delo v naši agenciji se približa klasičnemu poučevanju glasbe le pri učenju osnov teorije glasbe in nekaterih instrumentov. Sicer pa poskušamo biti bolj dopolnilo klasični glasbeni šoli.

Oba načina imata le malo skupnih točk. Delo v naši agenciji se približa klasičnemu poučevanju glasbe le pri učenju osnov teorije glasbe in nekaterih instrumentov. Sicer pa poskušamo biti bolj dopolnilo klasični glasbeni šoli. To pomeni, da se ukvarjamo z zabavno glasbo, ki jo mladi pogrešajo v glasbenih šolah, tudi odnos učitelja do učenca je manj strog, sproščen je, brez ocenjevanja, poskušamo se prilagoditi željam posameznih učencev, kolikor se seveda da. Ne želimo biti konkurenca glasbeni šoli, ampak bi radi dali mladim glasbenikom z drugačnim okusom in drugačnimi željami to, česar ne dobijo v glasbeni šoli.

Za katere instrumente se otroci najpogosteje odločajo? Učitelji, ki sodelujejo z našo agencijo, poučujejo skoraj vse

instrumente, otroci pa se najpogosteje odločajo za razne električne klaviature-sintesajzerje, klavir, kitaro in harmoniko. Poleg instrumenta pa spoznajo še osnove teorije, ki so nujno potrebne za uspešno napredovanje. Posebnost našega dela je v tem, da učenci skozi skupinsko delo v ansamblih spoznavajo glasbene zakonitosti na prijeten, nevsiljiv način.

Slišala sem, da se v Glasbeno agencijo vpiše največ otrok iz domačega okolja. Kako pa je s tistimi iz bolj oddaljenih krajev, ki bi si ravno tako želeli v glasbeno šolo?

Zaradi oddaljenosti v naši agenciji ne odslovimo nikogar, ki bi se želel vpisati. Nekaj otrok poučujemo na njihovem domu – nekateri so oddaljeni tudi več kot deset kilometrov. Poskrbimo za prevoz učenca v šolo in domov. Če je v nekem oddaljenem kraju več učencev, ustanovimo tudi podružnico. V sodelovanju z osnovno šolo organiziramo osnovne tečajne glasbene teorije in individualno poučevanje v prostorih slovenskih osnovnih šol.

Starše, ki bi vpisali svoje otroke, prav gotovo zanima, kako globoko je treba poseči v žep?

Cene so zelo različne, kar je odvisno od načina izobraževanja. Najbolj ugodno je izobraževanje na tečaju, ki traja 3 mesece in je zanj treba mesečno odšteti 500 SLT. Ostale oblike izobraževanja so dražje.

Vrata Glasbene agencije so odprta vsem, ki želijo svoj prosti čas koristno uporabiti!
JASMINA SAJKO

Srečno, ansambel **Tumba!**